

DEBRECENI PROTESTÁNS LAP

EGYHÁZI ÉS ISKOLAI KÖZLÖNY

SZERKESZTŐSÉG: Debrecen,
Révész-tér 2. szám. (Kistemplom.)

KIADÓHIVATAL: Debrecen,
Kálvin-tér 17. szám. (Püspöki hivatal.)

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Előfizetési ár 1 évre 8 pengő.
Postatakarékpénztári csekkszám: 43,916.

FŐSZERKESZTŐ: D. Dr. RÉVÉSZ IMRE. FELELŐS SZERKESZTŐ: URAY SÁNDOR

Egyházkerületünk holnapjának egy lélekbenjáró kérdése

Arról az értekezletről, amelyet folyó évi október 12-én és folytatólag 14-én a magyarországi református egyház 4 püspöke és 4 főgondnoka a konventi elnökség vezetése alatt tartott a most visszacsatolt területeken működő református egyházi kötelekek püspökeivel és főgondnokaival, a valósághoz hiven adta tudtul a Protestáns Sajtószolgálat közlése alapján a napisajtó, hogy az ott kialakult álláspont szerint: „a királyhágómelléki egyházkerület, az egyházi törvények és általában az egyházalkotmány szelleméből következően, visszatér abba a közösségbe, amelyhez egyházi és hívei az összeomlás előtt tartoztak: a tiszántúli egyházkerületbe. Egy későbbi időpontban a tiszántúli egyházkerület tárgyalás alá veszi eselleges megoszlásának kérdését.”

Az egyházi közvélemény helyes tájékoztatása végett fontosnak tartom, hogy a fenti közlemény mindkét ága kissé bővebb megvilágításban részesüljön.

1. A jelenleg is együttlevő ötödik budapesti Zsinat által alkotott I. tc. 1. §-a, 3. §-ának első bekezdése, valamint ugyane Zsinat II. tc. 1. §-a egészen kétségtelenné teszi, hogy egyházi törvényhozáskunk a királyhágómelléki (az idegen uralom utolsó évében „nagyváradí“-nak nevezett) egyházkerület sorsára nézve sem fog másképpen rendelkezhetni, mint ahogyan az említett két törvénycikkben a visszacsatolt Felvidéken fennállott három egyházkerületről rendelkezett. Egyházunknak saját legfontosabb belső érdekei éppúgy, mint kifejezhetetlenül súlyos nemzetpolitikai megfontolások egyaránt kizárták már a mult alkalommal és ki fogják zárni most is, hogy a Zsinat vita alá bocsásson egy ilyen kérdést: vajjon a politikailag megsemmisült trianoni határvonalat nem volna-e célszerű és érdemes a magyarországi református egyház szervezetében tovább is fenntartani? Célszerűségi és hasznossági szempontok (egyáltalán nem *egyéni* haszonra gondolok!) a mult alkalommal is hozattak fel az egyik volt felvidéki

egyházkerület különmaradása érdekében — de ezek a szempontok, noha a nagy nyilvánosság előtt és teljesen hivatalos formák közt is szóhoz jutottak, az előbb említett okokból nemcsak a Zsinaton nem kerülhettek szóba, hanem már a zsinati törvényhozás előkészítésében sem tudtak felszínre jutni. Egyes királyhágómelléki — amint a világi és az egyházi sajtóból látszik, főként nagyváradí — körökben most is fölmerült a nagyváradí egyházkerület különmaradásának óhajta. Tiszteletreméltó szerzők figyelemreméltó érveket sorakoztattak föl ez óhaj mellett. Nem gondoljuk azonban, hogy ez érveknek akár külön-külön, akár együttvéve volna akkora súlyuk, amely a Zsinatot ez alkalommal a maga, előzőleg igen világosan lerögzített álláspontjának megváltoztatására s a kétféle mértékkel való mérésre rábírhathá.

A nagyváradí egyházkerület lelkesízi és világi vezetői meg egész közönsége a református keresztényi és magyar nemzeti hűségnek, áldozókészségnek, szenvedni tudásnak és alkotóképességnek oly példáit szolgáltatták a kényszerű különállás 22 éve alatt, amelyekre sem a mi nemzedékünk, sem az eljövendők soha nem fognak másként nézhetni, mint csakis *fölfelé*, fogyhatatlan hálával és csodálattal. A tiszántúli egyházkerületnek, az egyetemes egyháznak és a magyar államnak minden, tőlük ma egyáltalán telhető erő megfeszítésével össze kell fogniok arra, hogy ezt a hálát és ezt a csodálatot a hazatérő atyák és testvérek iránt *tettekben* is kimutassák. Elemi becsület kérdése, hogy a nagyváradí egyházkerület önállóságának *tényleges* megszűnte után (mert hiszen *jogilag* ez az önállóság már a terület magyar állami birtokbavétele után *automatic* megszűnt!) mindazoknak az érdemes munkásoknak megfelelő elhelyezéséről, illetőleg kártalanításáról történjék gondoskodás az említett három tényező együttes felelősségghordozásával, akik a kerületi szervezet feloszlataa következtében netán állásukat veszítenék vagy átmenet nélkül kerülnének életfenntartási nagy

nehézségek közé. Eiem *bizalom* kérdése viszont, hogy az egyházi visszacsatolásnak részleteiben való lebonyolítása, a felszámolásnak minden téren végrehajtása érdekében a nagyvárad kerület szervezeti különállása egy, az egyházi törvényhozás által megszabandó — bizonyára nem túlságosan rövid — időpontig még fennhagyassék, hogy ez idő alatt törvényes hatáskörben maga intézhessen el függő ügyeit s ne álljon elő az egyesülés menetének erőltetett gyorsítása következtében talán évekig jóvá nem tehető zavar vagy keserűség. Mindezek a követelmények a mult alkalommal, a felvidéki hazatéréskor is kellően figyelembe vétettek és amint az eredmények megmutatták: nem haszontalanul. A nagyvárad egyházkerületben sem kell senkinek tartania attól, hogy csak egyetlen jogos érdek is figyelmen kívül hagyatik, csak egyetlen igaz érdem is méltányolatlanul marad a tiszántúli egyházkerülettel való természetes és kikerülhetetlen reünio gyakorlati véghezvitele során. Csupán egyet kérünk: lássa be mindenki, hogy ez a reünio *elvi alapon és de jure* valójában már megtörtént s épp ezért *elvi és jogi vita tárgyává már nem is tehető*. A gyakorlati és célszerűségi szempontoknak, a reünio technikai módozatainak megvitatására pedig alkalom is, idő is bőven kínálkozik, mind az új zsinati törvényhozást előkészítő tárgyalásokban, mind pedig — föltéve, hogy tárgyi szükség és tárgyilagos jóakarat indításából — egyéb fórumokon is.

2. Azok között az érvek között, amelyek a királyhágómelléki (nagyvárad) egyházkerület különmaradása érdekében a közelmúlt hetek folyamán felhozattak, a legtárgyasabb színezetű mindenestre az a megállapítás volt, hogy a tiszántúli egyházkerületnek már eddig is mind lélekszám, mind terület dolgában aránytalan nagyságát oktalan dolog volna most még jobban felnövelni s ezzel még inkább fokozni azokat a már eddig is leküzdhetetlen nehézségeket, amelyek ez óriási terület megfelelő pásztori és missziói szellemű kormányzása elé tornyosulnak. Az ősi integritás szempontjánál, akármily tiszteletreméltó is az, előbbvaló a fokozott lelkipozozás evangéliumi érdeke és létparancsa, amelynek az egyházkerület központi vezetésében is érvényesülnie kell, de amely egy milliót jóval meghaladó lélekszámmal az emberi erők végességének figyelembevételével egyszerűen képtelen megfelelően érvényesülni. Most volna tehát itt a jó alkalom, hogy az egyházkerület egy tekintélyes törzsdarabja, esetleg megfelelő hozzáigazításokkal és kiegészítésekkel, az egészséges továbbfejlődés érdekében elkülönüljön, illetőleg eddigi kényszerönállását az egyházi törvényhozás akaratából törvényesre és maradandóra változtassa.

A tiszántúli egyházkerület két, esetleg három részre való tagolásának elvi követelményét a magam részéről *szíves-lelékkel helyeslem*. Mint 1923—1929 közt egyházkerületi főjegyző, 1938 októberé óta püspök s a közbeeső időben is nemcsak címet viselő egyházkerületi tanácsbíró tizennyolcadfél esztendő tapasztalata alapján nyugodt lelkiismerettel merem állítani, hogy óriási kerületünknek még pusztán hivatali adminisztrációja is, annál inkább pásztori és missziói felügyelete, igazgatása és irányítása, iskolai kormányzása jóformán évről-évre nagyobb nehézségekbe ütközik s ennél fogva évről-évre döcögőbb, lassúbb és egyre jobban kihagyó szívverésű. A központi muakaerők egyfelől számbelileg elég-

telenek, másfelől, minden jó igyekezetük ellenére is, erősen végesek, elkezdve az alulrotton. Hányszor megy ki oda a maga bürokratikus lassúságú útján *akta*, ahol csak a *személyes* megjelenés segíthetne, és hányszor történik még a *személyes* megjelenés is *késve*, ha ugyan nem végkép *elkésve*! Ezen a bajon másként, mint az egyházkerület egészséges feltagolásával, nem lehet maradandólag segíteni.

Ezt a gondolatot a hagyományos ősi egységhez legjobban ragaszkodóknak sem volna szabad már a küszöbről visszautasítaniok, mert hiszen egyáltalán nem mai keletű, hanem több mint 80 éves multja van. Tudjuk, hogy már az 1859-i cs. kir. Pátens is 6 református egyházkerület felállítását rendelte az akkori (Erdélyen kívüli) négy helyett. Természetes, hogy ez a Bécsben készült egyházkerületi geometria nem valódi egyházi érdekeket, hanem magyarellenes politikai szempontokat tartott szem előtt elsősorban. De még ezek mellett és ezek ellenére is — éppúgy, mint a Pátens némely egyéb figyelemreméltó rendelkezésében — van egy-két megszívlelésre érdemes vonás az ott tervezett egyházkerületi átrendezésben: pl. az, hogy a békésbányai egyházkerületből (hozzávéve a dunamellékiből az alsóbaranya-bácsi traktust) külön superintendenciát kívánt alakítani.¹ A gyakorlati célszerűség megfontolása nem is engedte elaludni a gondolatot a pátenshare elmulta s a törvényes állapotok visszaállta után sem. Már az 1860-as évektől kezdve sokat foglalkozott vele előbb az egyházi sajtó, majd egyházmegeyi, sőt egyházkerületi közgyűlések is. Évtizedeken át sokszor látszott elaludni, s egyszer csak megint felbukkant és újra érdeklődést vívott ki magának az eszme (ami már magában arra mutat, hogy mögötte reális szükséglet állott). Többféle tervezet került felszínre, némelyek két, mások háromfelé osztást javasolván, nem egyszer nagyon komoly érveléssel. A kérdésnek a világháborúig eltelt félvszázad folyamán olyan hatalmas publicisztikai anyaga gyűlt fel s hivatalos és nemhivatalos egyházi körökben olyan lassan, de folyvást erősödő hullámverése támadt, hogy az eszme alighanem végre is elhagyta volna a merő elvi és elméleti vitatás síkját — annak ellenére is, hogy pl. Tisza István gróf határozottan ellenezte —, ha közbe nem jő 1914—1918 katasztrófája és vele a kerületnek kényszerű négyfelé darabolása, amely felosztás azonban az egyházi élet valódi érdekeinek nyilván még sokkal kevésbbé felelhetett meg, mint a pátensbeli.²

Minden tárgyilagosan gondolkozó és egyházat szerető tiszántúli református ember csak örülhet annak, hogyha most, a nagyvárad egyházkerület visszatérése kapcsán új alkalom és új indítás adódik a tiszántúli egyházkerület két vagy három részre tagolása eszméjének mélyreható és mindenoldali megvizsgálására. Szerintem semmi akadály nincs, hogy az előtanulmányokhoz akár rögtön hozzá ne fogjunk, mert hiszen a végleges kiérleléshez, annál inkább a gyakorlati keresztülvitelhez úgyis évek kellene — mégpedig lehetőleg sokkal nyugodtabb évek azoknál, amelyekben mostanában vergődünk s amelyekből még egyelőre nem nagyon látszik az út

¹ L. az egész tervet részletesen: *Révész Imre munkái a Pátens korából*, Bp. 1900. 223—224. l.

² L. *Zoványi Jenő*: *A tiszántúli református egyházkerület története*, Debrecen, 1939. 142—143. l.

a nyugalom réve felé. Át kell nézni és fel kell dolgozni a kérdés eddigi publicisztikai és egyéb anyagát (erre lapunk ugyane számában pályázatot írok ki!). Ez anyag ismeretében lehet egy egészen szűkkörű bizottságnak hivatalos megbízást adni tervezet készítésére. A tervezetet aztán az egyházmegyéék, sőt az illetékes egyházi közvélemény legszélesebb körű megvitatása alá kell bocsátani. Ha a legalaposabb előkészítés után maga az egyházkerület állást foglalna is két, illetőleg három részre való osztása mellett, a döntő szót e kérdésben csak a Zsinat mondhatja ki (I. tc. 119. §).

A magam részéről — föltéve, hogy értém — szívből örülnék és hálát adnék, hogyha ez a döntés már a jelenleg együttlevő Zsinat folyamán, tehát 1950-ig bezárólag, megtörténhetnék. Főlősleges aggodalmakat e részben éppoly kár volna táplálni, mint főlősleges illúziókat. Akadály sok mutatkozik majd, képzelt is, valódi is: de egyik sem lesz leküzdhetetlen. Mihelyt 1. egy olyan felosztási tervet sikerül készíteni, amely minden számottevő tényező és minden, a személyekben túlmenő érdekelttség helyesléssel találkozik; 2. az új kerület vagy kerületek központi adminisztrációjának költségeire sikerül megtalálni a megfelelő fedezetet; 3. a debreceni Kollégium fenntartására nézve pedig sikerül elvállaltatni — minden következményével együtt! — azt az elvet, hogy az mindkét vagy mindhárom tiszántúli kerület egyforma terhe és felelősége, nemcsak azé az egyé, amelynek a területén a Kollégium marad — látásom szerint a legsúlyosabb gyakorlati nehézségek ellesznek hártva az útból. Mert azt nehezen tudom elképzelni, hogy valakinek — esetleges érzelmi és kegyeleti indítékokon túlmenően — *elvi* nehézségei is

lehetnének a felosztás ellen akkor, amikor egészen nyilvánvaló, hogy döntő elvi kérdés itt csak az az egy lehet: remélhető-e egészséges és eredményes, főként pedig Istennek tetsző, Krisztus királyi akarata szerint való központi vezetés egy olyan egyházkerületben, amelynek lélekszáma csaknem akkora, mint a többi négyé együttvéve? Erre a kérdésre egyházukat szerető komoly, belátó, nagytudású és kiváló gyakorlati érzékű magyar református lelkészek és nemlelkészek a tiszántúli kerületen kívül és belül már ezelőtt két emberöltővel is határozott *nem*-mel feleltek, amikor pedig még a pásztori és missziói egyház evangéliumi képe és követelménye legfőbb csak ködös ideálként derengett a látóhatáron!

A nagyváradi egyházkerületnek az ősi anyakerületbe *de jure* már megtörtént visszatérése, illetőleg annak *de facto* véghezvitele nem tehető attól függővé és nem hozható azzal kapcsolatba, hogy a tiszántúli egyházkerület két vagy több részre osztása hosszabb-rövidebb idő alatt megtörténhetik-e vagy nem. De, ha Istenünk e nagy kérdés vitatásának megindítására közelesen kedvező alkalmat ad s a világi közviszonyokban is kedvező légkört teremt: bizonyára különös súllyal fognak latba esni mindnyájunk előtt azok az értékes gyakorlati tapasztalatok és tanulságok, amelyeket huszonkét esztendősen kényszerű különállásuk folyamán épp a mi királyhágómelléki atyánkfiai szereztek arról, hogy egy egyházi szervezet önálló létét, fennmaradását és fejlődését a legmostohább körülmények közt is biztosítani lehet, mégpedig „*nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkeimmel! azt mondja a Seregeknek Ura*“ (Zak. 4:6.)

Révész Imre.

Új reformációt: megtérést!

Azt mondhatja valaki erre: Ez pedig sem nem új, sem nem reformáció.

Ez a néhány igénytelen sor hadd legyen válasz erre az esetleges ellentételre és bizonyosság amellett, hogy minden igazi reformáció (reformatio = visszaalakítás, az eredetihez való visszatérés) első, bár láthatatlan lépése mindig a megtérés (metanoja = teljes belső átalakulás, megváltozás, bűnbánat, megtérés). S minden igazi megtérés éppen azért, mert a Szent Lélek Istentől van, mindig új és mindig csodálatos. Végül pedig ahol a belső ember megújul, a külső sem maradhat a régi.

A láthatókban is jelentkező reformáció előfeltétele tehát a lelki újjászületés s a láthatatlan utakon megszületett új teremtsének örök és nélkülözhetetlen igénye — az újra megtalált régi, eredeti köntös.

Luther Márton 95 tételét — amelyeket bizonyítani, s amelyekről nyilvánosan vitatkozni akart — ezekkel a szavakkal vezeti be: „Az igazság iránt való szeretetből és attól a vágytól etelve, hogy azt napvilágra hozzam, — szólok az Úr Jézus Krisztus nevében.“

Mi indítja tehát meg a Nagy Reformációt?

Nem emberek, hanem magának Istennek a Szent Lélek, aki titokzatos módon egyeseket megragad, foglyul ejt s arra kényszerít, hogy az igazságot megkeresvén, a bálványokat lerombolják s a szó evangé-

liumi értelmében újra szabad emberek, azaz egyedül Istenben hívó, az Ő szavára hallgató s csak Neki engedelmeskedő életek legyenek.

Eppen ezért reformáció nemcsak 1517-ben volt. Isten annak előtte is hívott el a maga számára és a világ számára reformátorokat, s az örök reformáció munkáját azóta is állandóan végzi.

Semper reformari debet!

Az első tétel így is hangzik Luther Mártonnak az ajkán: „Mivel a mi Urunk és Mesterünk, a Jézus Krisztus ezt mondotta: „Térjete meg... — azt is akarta és akarja, hogy az ő híveinek az egész élete egy állandó bűnbánat, megtérés legyen itt a földön.“

Ugyanerről a kérdéstről Kálvin János az Intitutióban így ír: „... a keresztyén ember élete folytonos törekvés és gyakorlat a test megőklésére, míg annak teljes megsemmisülésével Isten Lelke uralomra nem jut bennünk. Amiért is az én felfogásom szerint e tekintetben az halad legtöbbre, aki legjobban megtanulta, hogy önmagával elégedetlen legyen: nem azért, hogy ebben a sárban megmaradjon és előbbre ne haladjon, hanem inkább azért, hogy Istenhez siessen és fohászkozzék, hogy így a Krisztus halálába és életébe beoltatván, az örök bűnbánatról elmékedjék... Mert sohasem gyűlöli a bűnt más, csak az, akit előbb áthatott az igazság szeretete.“

Isten és a történelem bizonyosság amellett, hogy

amelyik egyház, amelyik nép az örök reformáció, az állandó megújulás, tehát szinte a naponkénti bűnbánat és megtérés igényének ellentáll s magára nézve a reformáció kérdését egy már elintézett kérdésnek tartja, — a megmerevedés és megkeményedés, ezzel pedig a lassú, de bizonyos halál ítéletét hívja ki maga ellen.

Vajjon ki akarja ezt közülünk?

Pedig mindannyian ezt az ítéletet munkáljuk, akik az egyházunkra és a nemzetünkre vonatkozólag egyaránt el nem ismerjük az új reformáció szükségét.

*

Hogyan újulhat meg azonban az egyház és a nemzet?

Minden egyház és minden nemzet reformációja csak az egyház- s a nemzet-test tagjainak egyénekenkénti megújulása, bűnbánata és megtérése útján következhet el. Az ilyen reformációnak azonban újra és újra el kell következnie minden olyan egyház és minden olyan nemzet életében, amelyiknek látása és hite van a maga küldetését és a maga diadalmasabb jövődjét illetőleg.

Az igazi, a valóban gyümölcsöket termő reformáció útja tehát sohasem exogén, azaz kívülről való, hanem mindig endogén, azaz belülről való: Én, az én egyéni életem, annak a megújulása az útja és a feltétele annak, hogy megújuljon, új és elégséges erővel töltsék meg az egyházam és a nemzetem.

Éppen a mai történelmi időkben hol van az a református keresztyén magyar, aki egyháza és nemzete életében egyaránt ne látná a hiányát és ne érezné a szükségét az új és az elégséges erőnek? Ha pedig ilyen református keresztyén magyar nincs — legalább is nem lenne szabad, hogy legyen —, akkor 1940 okt. 31-ének az állandó és az örök megújulást, tehát az új reformációt sürgető parancsát minden református magyarnak, mint személy szerint neki szóló üzenetet kell felfognia s alázatos és hívő lélekkel betöltenie.

*

„Bizony, bizony mondom néked: Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az; ami azonban Lélektől született, lélek az... A szél fú, ahová akar, és annak zúgását hallod, de nem tudod, honnan jő és hová megy; így van mindenki, aki Lélektől született (János ev. 3: 5, 6, 8).

*

Református magyar Testvérem! Ha akarod — és hogyan akarnád! —, hogy egyházad diadalmas egyház, nemzeted nagyobb és különb nemzet legyen, legyen Nálad is így, menjen végbe Rajtad és Benned is ez!

„Akinék füle van, hallja, mit mond a Lélek a magyar református Anyaszentegyháznak: Térjetek meg...!”

Bakó László.

A missziói munkák revíziója

A missziói előadók értekezlete október 15—16. napjain volt Budapesten. Október 15-én Benke József em.-i missziói előadó Máté 4: 18—20. verse alapján tartott áhitata vezette be a foglalkozást. Ezután Dr. Enyedy Andor meleg szeretettel köszöntötte a körünkben először megjelent erdélyi részek képviselőit. Dr. Benedek Sándor egyházkerületi missziói előadó tartotta meg „Missziói munka a földművelő nép között” c. előadását. A tartalmas és szépen felépített előadás inkább elméleti volt. Majd Murakózy Gyula egyházkerületi missziói előadó „Missziói munka a középosztályban” címmel tartott előadást. A középosztály lelkivilága és gondolkozása igen sokféle. Vágyik egy olyan világ után, ahol szabad lehet. A módszer, amellyel vele foglalkozunk kell, a barátság módszere s az őszinteség. Dr. Enyedy Andor a missziói munkáról szólott a munkások, iparosok és kereskedők között. Dr. Csia Sándor a vasutasok közötti munkáról tett említést. Kár, hogy az idő rövid volta miatt nem lehetett az előadásokat bővebb hozzászólásokkal kísélni.

Október 16-án Papp Géza egyházmegyei missziói előadó Lukács 10: 20. verse alapján vezette be áhitattal a napot. Majd Kiss B. Júlia a lányok közötti, Dobos Károly a fiúk közötti munkáról számolt be. Utóbbi több határozati javaslatot is terjesztett elő.

Ezek után Dr. Ravasz László püspök tartotta meg „Missziói munkánk revíziója” c. előadását. Részletes visszapillantást tett az 1922. év előtti időkre. Megemlékezett az addig missziói munkát

végező egyesületekről. Amíg ez idő előtt a missziói munkával a hivatalos egyház nem igen foglalkozott, 1922 óta fokozatosan fejlődik az, annyira, hogy az 1940. évben erre a munkára 80,000 P van előirányozva. Hét állandó munkása van. A munkának nagyon sok ága igen szépen növekedik. A Szeretetszövetségnek 9 év alatt 50 intézménye áll fenn. A hivatalos munkák mellett van még a gyülekezetekben folyó munka is. A magyar református egyházban folyó missziói munkáknak egy szerves egésze kell összekapcsolódnia. Látnunk kell azt, hogy a missziói munka egyensúlyát egyfelől az erőteljes gyülekezeti munka, másfelől az egységes közös szervezetek adják meg. Minden egyes gyülekezetben végzett munka nemcsak azé a gyülekezeté, hanem a közvé is. Az egyetemes szervezeteket sokkal erőteljesebben kell megcsinálni, hogy a vérkeringés teljesen meginduljon. Meg kell értenünk azt, hogy új módszerekkel és új eszközökkel kell előállanunk. A magyar református egyháznak 1940-ben a theol. képe az, hogy nincs önálló kommentárja, nincs dogmatikája, nincs etikája, nincs cura pastorális, nincs katechétikája, nincs vezérkönyve a vallásneveléshez.

Újra kell kezdenünk munkánkat, a mélyre kell eveznünk, de nem szabad megfélemlenünk az egy szükséges dologról.

Szabó Imre esperes a sajtó szolgálatáról szólott s két indítványt terjesztett elő. Több hozzászólás után imádsággal és énekléssel fejeződött be az áldásos értekezlet.

(Konyár.)

Vitéz Úry Ferenc.

K Ü L Ö N F É L É K

Az első és második lelkészképesítő vizsgálatok évről-évre ünnepet jelentenek ősi Alma Materünkben. Egy-egy új raj, felkészült és lelkes gárda indul ilyenkor a nagy útra, mint idejekorán elhívott munkáscsapat az Úrnak szőlőjébe. Az aratnivaló sok; szemök lángjából s karjuk acélos izmaiból sejtjük, sőt reméljük, hogy Istennek kedves munkát fognak végezni az Isten Országáért. Mindnyájan vegyük körül őket szeretetünkkel s imádságainkkal, hogy mind a pályafutás végéig meg ne lankadjanak s neveik felírassanak az Örökkévaló könyvébe... Az első vizsgára huszonöt jelentkező. Közülük jelesen képesítették: Kerekes János (szénior), Költő Gyula, Kövér László, Szabó Sándor. Jól képesítették: Egeresi László, Fentős Tibor, Illés Lajos, Hajdú György, Kozma János, Leel-Óssy Albert, Lente Klára, Mikes József, Papp Béla, Rédei József, Szabó Béla és Szondy István. Képesítették: Hajdú Elemér, Orbán Zoltán, Pázsit József, Péter Szarka László, Pótor Zoltán, Rácz János, Szabó Aladár, vitéz Alföldy Ernő és Majsai József. Az I. lelk. vizsgálatok október hó 1—4. napjain, a II. lelk. vizsgálatok október hó 8—12. napjain tartattak meg; ez utóbbira 33-an jelentkezők; vizsgálat közben visszaléptek hárman. Jelesen képesítették: Jánossy Imre, Patáky László. Jól képesítették: Csiszár Árpád, Halász Andor, Kézy György, Marsalkó József, Megyeri Béla, Narancsik Elek, Németh Sándor, Puskás Lajos, Székelyhídi Emil, Varga József. Képesítették: Berencsy Géza, Bottka Ferenc, Erdei Károly, Kovács Ferenc, Nyulak Béla, Sárközy Lajos, Tokaji Gyula, Tóth Gábor, Zsigó Menyhért, B. Kiss Zsigmond és Ludász Gyula. Öt jelölt javítóvizsgálatra utasított. Mindkét vizsga az Oratóriumban ünnepélyes kibocsátással végződött; az elsőnél D. Dr. Révész Imre püspök, a másodiknál Bartha László esperes intézett igehirdetés keretében kibocsátó beszédet az útrainduló ifjakhoz; a vizsga végén az első csoportból Kerekes János szénior, a második csoportból Jánossy Imre debreceni segédlelkész tolmácsolta a vizsgázó ifjak köszönetét. Isten oltalmába ajánljuk őket az élet kitárti kapuja előtt.

Az Egyetemes Konvent október hó 14-én rendkívüli gyűlést tartott, melynek az volt a legfontosabb határozata, hogy a visszatért országgrészek ügyeinek törvényes rendezése céljából a Zsinatot folyó évi december hó 10-re Budapestre összehívják. Örömmel vette tudomásul a Konvent, hogy az országgyűlés mindkét háza egyhangúlag elfogadta a keresztény vallásfelekezetek egyháznagyjainak és képviselőinek felsőházi tagságáról szóló törvényt és ennek alapján a dunántúli, dunamelléki, tiszántúli, tiszáninneni és erdélyi egyházkerületek püspökei, valamint öt főgondnoka — köztük Erdélyből Teleki Arctur gróf, mint hivatalában legidősebb — a magyar Felsőháznak tagjai lesznek. A konventi gyűlésen vegyesbizottságot állítottak egybe a visszatért területek református egyházi ügyeinek rendezésére, az anyaország képviselőin kívül az erdélyi és királyhágómelléki vezetők bevonásával. Dr. Benedek Zsolt konventi tanácsos azt jelentette, hogy az életviszonyok drágulása miatt a református egyház — bár nyugdíjintézte nincs könnyű helyzetben — a nyugdíjas lelkészek, lelkészözegek és árvák ellátásán már a tavasszal javított. Most a Konvent Elnöksége útján kérelmezi a kormánytól a nyugdíjintézeti államségély felemelését. De addig is, amíg ez megérkezik, az azonnali segítség szükségét megállapítva, november elsejével megszűnteti a lelkésznyugdíjak jelenlegi nyolcszázalékos csökkentését s ugyanekkor az özvegyek és árvák írségén is segíteni kíván s az özvegyi minimumot november 1-től havi

hetvenöt pengőben szabja meg. A keletmagyarországi reformátusok hazatérése s az anyaországi egyházba történő bekapcsolásuk részletei ügyében a konventi gyűléssel kapcsolatban értekezlet volt a Református Egyetemes Konventen. Megjelentek az anyaországi egyházkerületek püspök- és főgondnok-elnökei, továbbá az erdélyi egyházkerület részéről Vásárhelyi János püspök, Dr. Teleki Arctur gróf főgondnok; a királyhágómelléki egyházkerület képviselőit pedig Sulgók István püspök és Dr. Thüry Kálmán főgondnok. Dr. Szentpéteri Kun Béla debreceni egyetemi tanár előadásában foglalkoztak a nagyfotosságú tárggyal. Az értekezleten barátságos eszmecsere során az az álláspont alakult ki, hogy a királyhágómelléki egyházkerület, az 1939-es egyházi törvények és általában az egyházalkotmány szelleméből következően, visszatér abba a közösségbe, amelyhez egyháza és hívei az összeomlás előtt tartoztak; a tiszántúli egyházkerületbe. Egy későbbi alkalmas és előkészített időpontban a tiszántúli egyházkerület tárgyalás alá veszi eselleges megosztásának kérdését. Az erdélyi egyházkerület viszont, amely régebben is önálló egyházkerület volt, szervezetében önálló marad. (M. É.)

A belmissziói előadók országos értekezlete október hó 15—16. napjain tartott meg Budapesten, a theologia Ráday-teremben. Minden egyházmegye elküldötte belmissziói előadóját: szép számmal eljöttek a most visszatért területekről is. A tanácskozások spiritus rectora Dr. Enyedy Andor volt, a konventi belmissziói bizottság előadója. A konferencián megjelent s előadást tartott Dr. Ravasz László püspök „Belmissziói munkánk revíziója” címen. A konferencia első napján este a Kálvin-téri férfiak bibliakörében igen érdekes előadást tartott még Dr. Imre Lajos kolozsvári theol. tanár, a megszűllés 22 éves tapasztalatairól; ezen résztvettek mint vendégek, a konferencia tagjai is. Akik ott voltunk: lélekben megdöbbenve jöttünk vissza a konferenciáról s új munkakövedvél kezdjük az új missziói évadot.

Esperesek és belmissziói előadók számára értekezletet rendezett püspökünk október hó 22-én Debrecenben, a Diakonissza-otthonban. Dél előtt az esperesek gyűltek egybe s mélyrehatóan tárgyaltak a segédlelkészek ügyéről, a lelkészi továbbképzésről és a debreceni Kollégium támogatásáról. Nagy szükség volna ez utóbbi ügyben a lelki előkészítésre. Égetően sürős középiskolai és tanítóképzési internátus felállítására. Délután az esperesekkel együtt tárgyaltak az egyházkerület belmissziói előadói is. Számukra püspökünk tartott bevezető bibliatanulmányt Lukács ev. IV: 1—13 alapján. A belmisszió szociális vonatkozásairól Bakó László; a vasárnapi iskolai munkásképző tanfolyamok és evangelizációs hetek tartásáról Dr. Ferenczy Károly; az ifjúsági munkáról Tamás Ferenc tartottak eszméletető bevezető előadásokat. Utána bőséges megbeszélés következett. Kivált az iratlerjesztés ügyéről esett sok szó; a segítség itt igen sürős. Érvényesítenünk kell e téren a két visszatért egyházkerület tapasztalatait s számon kell vennünk elért gazdag eredményeiket: ők az iratlerjesztésben áldott és példaadó sikereket értek el.

A Kálvineum tanítónőképző és leányliceumi ünnepélyes megnyitása. A leánykálvineum tagozatai szeptember 18-án tartották évmegnyitó ünnepélyüket az intézet tornateremben, a növendékek, szülők, hozzátartozók és érdeklődők nagyszámú jelenlétében. Porzsolt István igazgató, az intézet lelkésze hirdette az Igét Ezékiel XXXVI: 26—27. versei alapján: A sok aggódás és belső szorongás után ujjongó örömmel jöttünk fel erre az új tanévre, mert hatalmasan cselekedett velünk az Úr, ezért örvendezzünk. Kihozta a mi testvéreinket a rabságból, megnövelte határainkat és most a külső megújulások közepette sem hagy bennünket magunkra, halljuk az Ő ígését: „Adok nektek új szívet!” A sok megpróbáltatástól, fáradtságtól és büntől megtört régi szívvel nem kezdetünk új életet. Új szív kell az új feladatok elvégzéséhez, mert csak így van értelme az újakezdésnek: megújult feladatokat megújult életakarással lehet csak eredményesen elvégezni. Isten megújította határainkat, tőle kell kérni a megújult új szívet is a megnövekedett terhek és feladatok elvégzésére. Hatalmasan cselekedett az Úr, mert csodát tett velünk. Nem a mi érdemünkért, hanem az Ő nevének dicsőségéért. — Az istentisztelet után Porzsolt István igazgató üdvözölte a megjelenteket, s hosszabb beszédben mulatott rá a mai történelmi idők nagy tanúságaira: Isten ajándéka volt Erdély felszabadulása, de nem lesz tartós a mi örömmünk, ha Istennek ez a nagy ténye nem indít bennünket önvizsgálatra, áldozatkészségre és lemondásokra.

Hatalmas erővel mutatott rá beszédében arra, hogy erdélyi testvéreinket elsősorban a templom és az iskola tartotta meg magyarnak, ahogy azt egy kolozsvári ifjú szónok mondotta a bevonulási ünnepélyeken. Ezekben a szavakban tárul elénk a felekezeti iskola óriási jelentősége. Isten egyenesen reánk, felekezeti iskolákra bízta a drága, nemzetjennartó erők és értékek megőrzését és ápolását. Ez tartotta meg a 22 éves rabigában is a mi erdélyi magyar testvéreinket. Nem bizalmatlankodást, bántó célzásokat és még aggasztóbb fenyegetéseket érdemel tehát, itt a megnagyobbodott hazában hős harcát víva is az egyetemes magyarság ügyéért harcol és szenved. Rámutatott arra, hogy az erdélyi ifjúság kitűnően állta meg helyét a 22 éves elnyomatás alatt, valamennyien jeles bizonyítványt szereztek. Náluk a felszabadulás egyet jelent a munka még nagyobb lehetőségével. Inti az ifjúságot, hogy ez az erdélyi lélek lebegjen a szemünk előtt, s a megnagyobbodott hazában megnövekedett dolgozni és tanulni vágyó lélekkel és akarással állhatjuk csak meg helyünket. Igazgató örömmel mutatott rá arra a tényre, hogy a nagyszámú jelentkező miatt az első liceumi osztályt párhuzamosítani kellett A) és B) osztályra. Nemzeti imádságaink élénke után az ifjúság az egyes tantermekbe ment, hogy a szükséges utasításokat az osztályfőnököktől átvegye. (V. S.)

HIVATALOS ÉRTESÍTÉS

A tiszántúli református egyházkerület püspökétől.

1817—1940. szám.

IRODALMI PÁLYAZAT.

Pályázatot hirdetek a következő tétel kidolgozására:
 „A tiszántúli református egyházkerület több részre bontására történt kísérletek ismertetése és bírálata.”

A pályázónak fel kell dolgoznia a kérdés egész anyagát (egyházi és világi időszaki sajtó, egyházkormányzati gyűlések jegyzőkönyvei stb.) minden fontosabb kútfő részletes ismertetésével és az összes forrásokra való legpontosabb utalással.

A pályaművek 1941 szeptember hó 15-ének déli 12 órájáig adandók be 3 (három) kötött példányban a tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalába. Csak géppel írt, széles sorközű és margójú, kemény fedélbe kötött pályaművek fogadtnak el. A terjedelem nincs korlátozva.

A pályanyertes mű 100 (Egyszáz) pengő jutalomban részesül, s esetleg nyomtatásban is megjelenik. Ebben az esetben a mű tulajdonjoga a tiszántúli református egyházkerületet illeti.

A pályázat nyílt, a pályázni akarók közelebbi utasításokért alulírtthoz fordulhatnak. Azonban csak olyanok pályázhatnak, akik legalábbis az I. lelkészsképesítő vizsgálatot már letették, vagy, amennyiben világiak, ezzel egyrangú végzettséggel, illetőleg képességekkel bírnak.

A pályaműveket egy szűkebbkörű bizottság segítségével magam fogom megbírálni. Fenntartom magamnak a jogot arra, hogy, ha a díjat egyik pályázó számára sem látom kiadhatónak, az aránylag legsikerültebb munkálatot átadogassam végett szerzőjének, további utasításokkal, visszadhassam, vagy pedig két, esetleg több pályázót közös munkálat összeállítására hívjak föl, a pályadíj megosztása fejében.

Debrecenben, 1940 október 21.

D. Dr. Révész Imre,
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.
4344—1940. szám.

FELHÍVÁS.

Gyulay Istvánné budapesti, XI., Kanizsai-utca 7. sz., félemelet 5. alatti lakos kérelmére elrendelem néhai Gyulay József és Nagy Erzsébet házassági anyakönyvi bejegyzésének felkutatását.

Nevezettek 1871—72 körül kötöttek házasságot, állítólag Somban vagy környékén, a Gróf Lónyay-udvarban. (A menyasszony rom. kath. vallású volt.)

Feltalálás esetén kérelmező értesítendő, aki a felmerülő költségeket pontosan kiegyenlíti.

Debrecen, 1940 október 23.

D. Dr. Révész Imre,
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.
4725—1940. szám.

KÖRLEVÉL

valamennyi református lelkészi hivatalhoz és tanintézet igazgatóságához.

Magyarország főméltóságú Kormányzójának felesége Kelet-Magyarország és Erdély egy részének visszatérése alkalmával felhívást intézett a magyar társadalomhoz az ellenséges megszállás alól felszabadult, nyomorba süllyesztett magyarok megsegítésére szolgáló, „Erdélyért” címen indított mozgalom támogatására.

E felhívás kibocsátása óta a támogatásra, azonnali ápolásra, gyógyításra és segítségre szoruló, mindenüktől megfosztott magyar testvéreink száma nagy mértékben növekedett és növekszik.

Az Egyetemes Konvent elnökségi tanácsa úgy határozott, hogy a református egyházhoz tartozók között nem indít külön gyűjtést, hanem minden magyar református a főméltóságú Asszony vezetése alatt álló, minden magyarra egységesen kiterjedő mozgalom támogatására buzdít.

Ennek megfelelően felhívom az egyházkerület minden lelkészét, tanárát, tanítóját, tisztviselőjét, hogy az „Erdélyért”-mozgalom minden rendelkezésre álló eszközzel és módon támogassa, a mozgalom munkájában vegyen részt és havi fizetésének bizonyos százalékát (2%-át) a mozgalom céljára felajánlva, személyes példaadással is járjon elől.

Debrecen, 1940 október 16.

D. Dr. Révész Imre,
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.
4730—1940. szám.

KÖRLEVÉL

valamennyi tanintézet igazgatóságához.

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter úr az 1940. évi szeptember hó 27-én 136.167—1940. V. szám alatt kelt rendeletével az „Erdélyért”-gyűjtés támogatás tárgyában intézkedett. (L. a Hivatalos Közlöny 1940. évi október hó 1-én kiadott 19. számában.)

Utasítom a vezetésem alatt álló egyházkerület valamennyi alsó- középfokú- és középiskola igazgatóságát, hogy az igazgatásuk alatt álló iskolákra nézve a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter úrnak az „Erdélyért”-gyűjtés támogatása tárgyában kiadott rendelete értelmében járjanak el.

Debrecen, 1940 október 16.

D. Dr. Révész Imre,
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspökétől.

4792/1940. szám.

FELHÍVÁS.

Sebestyén Győző budapesti, X., Harmat-utca 10. sz. I. em. 9. a. lakos kérelmére elrendelem a következő anyakönyvi bejegyzések felkutatását:

1. Sebestyén József 1805—1809. közötti születése. (Apja: Sebestyén Sámuel, anyja: jablontzai Petes Mária.)
 2. nemes Sebestyén Sámuel és jablontzai Petes Mária születése, 1770—1790. közötti időben.
 3. nemes Sebestyén Sámuel és jablontzai Petes Mária házasságkötése az 1809. évet megelőzőleg.
- Feltalálás esetén kérelmező értesítendő, aki a felmerülő költségeket készséggel viseli.

Debrecen, 1940 október 24.

D. Dr. Révész Imre,
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspöki hivatalától.
4732—1940. szám.

KÖRLEVÉL

valamennyi tanintézet igazgatóságához.

A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter úr az 1940. évi szeptember hó 27-én 171.659—1940. V. szám alatt kelt rendeletével a visszacsatolt keleti és erdélyi területek ifjúsága számára történt gyűjtés tárgyában intézkedett. (L. a Hivatalos Közlöny 1940. évi október hó 1-én kiadott 19. számában.)

Utasítom a vezetésem alatt álló egyházkerület valamennyi alsó-, középfokú- és középiskola igazgatóságát, hogy

a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter úrnak a visszacsatolt keleti és erdélyi területek ifjúsága számára történő gyűjtés tárgyában kibocsátott rendelete értelmében járjanak el.

Debrecen, 1940 október 16. **D. Dr. Révész Imre,**
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület püspökétől.

4912—1940. sz.

Pályázat.

Pályázatot hirdetek a tiszántúli református egyházkerület debreceni Diakónusképző Intézetében az 1940—41-i tanévben betöltendő tíz növendék helyre. A sajátkezűleg írt felvételi kérvények, melyekhez ugyanígy készített önéletrajz, születési és legutolsó iskolai bizonyítvány, erkölcsi bizonyítványul is szolgáló ajánlólevél az illetékes lelkipásztortól, anyagi helyzetet igazoló hatósági bizonyítvány csatolandó, folyó évi november 30-ig adandók be a Diakónusképző Intézet Igazgatóságához (Debrecen, Ispotály-tér 9. sz.). Pályázhatnak olyan 18—30 éves fiatal emberek, akik legalább az elemi iskola VI. osztályát elvégezték. Az Intézet az érdeklődőknek szívesen nyújt felvilágosítást.

Valamennyi szöszékről kihirdetendő.

Debrecen, 1940 október 24. **D. Dr. Révész Imre,**
püspök.

A tiszántúli református egyházkerület középiskolai vallásánárképesítő-bizottságtól.

420—1940. vtsz.

HIRDETMÉNY

a legközelebbi vallásánári vizsgára vonatkozólag.

A tiszántúli református egyházkerület Püspökének, mint a vallásánárképesítő-bizottság elnökének megbízásából tudatom a vallásánári vizsgálat után érdeklődőkkel az alábbiakat:

a) A legközelebbi vallásánárképesítő vizsgálat Debrecenben, 1941 február hó 18., 20. és következő napjain fog tartatni. Éspedig a zárthelyi írásbeli vizsga február hó 18-án d. e. 9 órakor a Kollégium kistanácstermében, a próbatanítás február hó 20-án, szükség esetén 21-én délelőtt a református gimnáziumban, illetve amennyiben női jelentkező is lesz, a Dóczy-intézet leánygimnáziumában a tanterv szerinti vallásánári órán; a szóbeli vizsgálat február hó 20-án, szükség esetén 21-én délután 3 órai kezdettel, a Kollégium kistanácstermében lesz.

b) A vizsgálatra vonatkozó tájékoztató iránt a bizottság jegyzőjéhez (D. Dr. Kállay Kálmán egyetemi professor, lelkészképzőintézeti igazgató, Debrecen, Kollégium) kell fordulni.

c) A vizsgálat iránti kérvény a tájékoztatóban megjelölt eredeti mellékletekkel együtt a tiszántúli református egyházkerület Püspökéhez címezve, 1941 január hó 18-án, szombaton déli 12 óráig küldendő be Debrecenbe (Püspöki hivatal). A kérvényhez mellékelni kell a feladóvevényt, amely szerint a jelölt a 60 P vizsgálati díjat és a 6 P bizonyítványdíjat a tiszántúli református egyházkerület pénztárába (Debrecen, Kollégium) az összeg rendeltetésének megjelölésével beküldötte. A díjak befizetése nélkül az Egyetemes Konvent 126—1932. sz. határozata értelmében senki vizsgálatra nem bocsátható.

d) A vizsgálatra állani kívánt jelöltek közöljék pontos címüket is, hogy a próbatanítás tárgya velük 1941 január hó 25-ig közölhető legyen; viszont a jelöltek tartoznak a kidolgozott próbatanítást három gépirásos példányban, mindhárom külön-külön felkemény (karton) fedélben, 1941 február hó 5-én déli 12 óráig ajánlott levélben a vizsgálat jegyzőjéhez eljuttatni.

e) A vizsgálatra állani szándékozók személyesen jelentkezzenek 1941 február hó 18-án reggel 1/29 (fél kilenc) órakor a Kollégium kistanácstermében a vizsgálat jegyzőjénél, aki a részletes vizsgabeosztást közölni fogja a jelöltekkel.

f) A jelölteknek előre gondoskodhatás céljából emlékeztetbe hozzuk, hogy az oklevélre 10 P-s okmánybélyeg ragasztandó, amit a jelentkezés alkalmával mindenki beadni tartozik.

Debrecen, 1940 október 21.

Elnöki megbízásból:
D. Dr. Kállay Kálmán,
egyetemi professor,
lelkészképzőintézeti igazgató,
a vallásánárképesítő-bizottság jegyzője.

Pályázati hirdetmények

A békési református gimnázium fenntartótestülete pályázatot hirdet latin-francia szakos *rendes tanári* állásra, a szabályszerű illetményekkel. Amennyiben olyan tanárt választana meg a fenntartótestület, akinek *rendes tanárrá* való kinevezéséhez még nincs meg a kívánt szolgálati ideje, a *rendes tanárnak* járó fizetést csak a *rendes tanárok közé* való besorolás után kapja meg. Pályázhatnak olyan református vagy evangélikus vallású okleveles tanárjelöltek, vagy akár állásban lévő tanárok, akik a latin-francia nyelvből középiskolai tanári képesítést nyertek. Latin-francia szakos pályázó hiányában magyar-francia, német-francia, magyar-latin, magyar-német szakos tanárt fogunk alkalmazni helyettes tanári minőségben. Pályázók a fenntartótestülethez címzett kérvényeiket, melyben életkoruk, vallásuk, családi állapotuk, nős pályázóknál a feleség vallása, magyar állampolgárságuk, hazafias érzésük és megbízhatóságuk, végzett tanulmányaik, tanári képesítésük, katonai szolgálatuk, egészségi állapotuk és esetleges eddigi szolgálatuk okmányokkal igazolandók — november 15-ig a gimnázium igazgatóságához küldjék. Köszölgélatban nem álló pályázóknak a 7720—1939. M. E. sz. rendelet 1., 3. és 9. §-ában foglalt rendelkezések szerint igazolniuk kell, hogy nem esnek a zsidók közéleti és gazdasági térfoglalásának korlátozásáról szóló 1939. évi IV. tc. 1. és 5. §-ában meghatározott korlátozások alá. Személyes bemutatkozás kívánatos.

Berentés Lajos sk.,
gimnáziumi igazgató.

Karácson András sk.,
a fenntartótestület elnöke.

Bakonszegi református egyház pályázatot hirdet *organista-kántortanítói* állásra. Helyi javadalom 40 értékesség. Kötelesség: V—VI. vegyesosztály vezetése, esetleg az iskolaszék által kijelölt osztályok vezetése. Lelkészhelyettesítése szükség esetén és kanonikus-órák végzése, belmissziói munkában segédkezés. Vasárnapi iskola, ifjúsági munka vezetése. Egyházi énekhar alakítása, vezetése. Legátusellátás. Pályázati határidő 21 nap. Próbaéneklés november 24-én, melyen a megjelenés kötelező, ugyanakkor választás. Csak a próbaéneklésen megjelentek közül választunk. Pályázati kérvények törvényszerűen szerelve, válasz-bélyeggel ellátva: Református Lelkészi Hivatal, Bakonszeg, (Bihar vármegye) küldendők.

Az **irinyi** (Szatmár m.) református egyház presbitériuma pályázatot hirdet törvényszerű fizetés és kötelezett-ségek mellett, *kántortanítói* állásra. Állás azonnal elfoglalandó. Pályázati határidő 14 nap. Érdeklődők írásban forduljanak a Református Lelkészi Hivatalhoz haladéktalanul.

Az **öcsödi** református egyház pályázatot hirdet lemondás folytán megüresedett körösöntúli *tanügyi tanítói* állásra. Javadalom: Természetbeni lakás, 70%-os helyi hozzájárulás, államsegély. Kötelesség: A mindennapi iskola I—VI. vegyes osztályának, továbbá a gazdasági iskola I—III. vegyes osztályának tanítása, valamint mindennemű egyházépítő munkában való részvétel. Pályázatok november 21-ig adhatók be az öcsödi Református Lelkészi Hivatalhoz (Békés vm). Az állás a miniszter úr engedélyének elnyerésétől feltételezeten fog betöltetni. Az állás december 1-ével elfoglalandó.

A **sényői** ref. egyház iskolaszéke a szervezés alatt álló *II. tanítói állásra* megjelenéstől számított 8 napi határidővel pályázatot hirdet. Nők is pályázhatnak. Fizetése: lakás vagy lakbér, egyháztól 1% készpénz, többi államsegély. Kötelessége a reábizott osztályok vezetése, belmissziói munkában segédkezés. Állás miniszteri jóváhagyás után foglalandó el. Szabályszerűen felszerelt kérvények a **sényői Református Lelkészi Hivatal** (u. p. Nyírtura) címére küldendők.

TARTALOM:

Révész Imre: Egyházkerületünk holnapjának egy lélekbenjárom kérdése.

Bakó László: Új reformációt: megtérést!

Vitéz Üry Ferenc: A missziói munkák revíziója.

Különlélek — Hivatalos értesítés — Pályázatok — Hirdetések.

FÖLDEK, HAZAK, TELKEK

eladása, vétele, bérlete ügyében
forduljon bizalommal

DIENES JÓZSEF O.F.B. ingatlanforgalmi irodájához
DEBRECEN, BETHLEN-UTCA 21. SZÁM

Belvárosi Takarékpénztár Rt. fiókja, Debrecen
Ferenc József-út 53. Telefon: 23-40, 19-52.

Foglalkozik a banküzlet minden ágával:

betétek elhelyezése kölcsönök folyósítása
értékpapírok vétele és eladása.

SESZTINA LAJOS

vasnagykereskedés
DEBRECEN

TELEFON: 20-06 és 15-43

Alapította:
Sesztina János
1819-ben.

IPARI-, MEZŐGAZDASÁGI-, HÁZTARTÁSI-,
GÁZOLTALMI- és LÉGVÉDELMI CIKKEK.

Papi palástot és süveget

a közismert, közkedvelt hivatalos O. R. L. E. palástokat
jutányos áron készíti

Szenási Sándor

Hódmezővásárhely, Tavasz-u. 20. sz.

JÓ MINŐSÉG! PONTOS MUNKA! KEDVEZŐ FIZETÉSI FELTÉTELEK!
Református Iparos.

Gondtalanul szerezheti be nyári szükségleteit,

ha a „**TAKARÉKOSSÁG**“ RT.

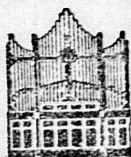
bevásárlási rendszere
útján eszközli azo**net**!

DEBRECEN, DEÁK FERENC-UTCA 6.

Szerezze meg
a „**TAKARÉKOSSÁG**“ RT. vásárlási igazolványát.
Díjtanul bocsátja rendelkezésére a Központi iroda.

ANGSTER JÓZSEF ÉS FIA
ORGONA- ÉS HARMÓNiumGYÁR RT.
PÉCS, József-u. 30.

Orgonák, harmóniumok javítá-
tása, átépítése, új homlokzat-
sípok, villamos fűtőberende-
zések. — Meltányos feltételek,
művészi kivitel.

KRASZNER LAJOS

Gyapjűszövet és bélésáru nagykereskedő BUDAPEST, V. KERÜLET, DEÁK-TÉR 2. SZÁM.
Kapható mindenféle ruhaszövetáru, jó és megbízható minőségben és kedvező áron.
Lelkészek, tanárok, tanítók részére fizetési kedvezmény az ORJÓ útján.
Pontos kiszolgálás. Kívánatra szívesen küld mintákat.

Alapítási év:
1906

Debrecen sz. kir város és a Tiszántúli református egyházkerület könyvnyomda-vállalata. 1940—2390

ISKOLAI

író- és rajzszerkek, irkák, füzetek,
papíráruk a legjobb minőségben
az Árkormánybiztosság által meg-
állapított áron beszerezhetők a

„**MÉLIUSZ**“

könyvkereskedésben. DEBRECEN, Ferenc József-út 26.

**MAGYAR ÁLTALÁNOS
HITELBANK**

DEBRECENI FIÓKJA

Plac-utca 45—47. Telefon: 23-70., 23-71.
FOGLALKOZIK A BANKÜZLET MINDEN ÁGÁVAL

Főzéshez, fürdéshez, szobafűtéshez

a gáz a legjobb, legolcsóbb, legtisztább;
a gáz a legkényelmesebb;
a gáz a leggyorsabban kezelhető;
a gáz melege pontosan szabályozható;
a gáz számlaértéke egy hónappal később fizetendő.

Messzemenő kedvezmények a házi gázveze-
tékek berendezésénél.

Fűzők, tűzhelyek, autogeyserek, fürdő- és fűtőká-
hák olcsón kaphatók.

Díjtanul felvilágosítások, készülékek bemutatása,
költségvetés:

BATHYÁNY-UTCA 17. SZ.
Telefon: 28-53. sz.

DEBRECEN SZ. KIR. VÁROS
VLÁGÍTÁSI VÁLLALATA.

Alföldi Takarékpénztár Debrecenben

Ferenc József-út 16.

Betéteket előnyösen gyűmölcsözöttet és azon-
nal kifizet. Kölcsönöket állandóan folyó-
sít. — Mint a Futura főbizományosa, fog-
lalkozik a termény-üzlet minden ágával. TELEFONOK:
Bank: 19-70. és 22-32. Terményosztály: 28-66. szám.

REFORMÁTUS

**PAPI
PALÁST
ÉS SÜVEG**

KÉSZÍTÉSE
ELSŐRENDŰ
KIVITELBEN

**FÉNYES
ILONA**
RIMASZOMBAT

